

[Kr. Kristensen.]

Det socialdemokratiske forslag om forlængelse af prisbindingsloven angående smør og flæsk har udvalgets flertal, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og Danmarks retsforbund, ikke kunnet tiltræde.

På mit partis vegne vil jeg sige, at vi havde gerne set en beskedent forhøjelse af rugbrødsprisen, så at den var kommet nogenlunde på niveau med foderværdien, fordi det efterhånden er store beløb, der medgår til at fastholde den nuværende meget lave rugpris. Der regnes med, at ca. 104 mill. kr. er nødvendige hertil i indeværende år. Det er skatteyderne, der betaler; hvad man giver med den ene hånd, tager man med den anden. Havde man hævet rugbrødsprisen op til 1 kr. 60 øre for et 4 kg rugbrød, ville man her antagelig kunne have sparet 30 mill. kr., og tillige ville en sund pris i adskillige tilfælde kunne give nok så megen respekt for brødet. Dette har ikke kunnet gennemføres i denne omgang, men forhåbentlig lykkes det næste gang at nå til enighed om en sund og fornuftig rugbrødspris.

Angående prisbindingernes bortfald vil jeg gerne sige, at det kun er rimeligt, at dette nu sker. Loven er udløbet, og denne særbyrde, som landbruget her har båret i det forløbne år, er dermed bortfaldet. Under de givne forhold med de store stigninger i landbrugets omkostningsniveau og med udsigt til usikre afsætningsforhold fremover ville det have været urigtigt og uretfærdigt overfor landbruget, om man havde bibeholdt disse prisbindinger på hjemmemarkedet. Derfor har vi gerne ydet vor indsats for prisbindingernes ophævelse.

På mit partis vegne vil jeg da anbefale, at man stemmer for lovforslaget om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk og ligeledes stemmer for ændringsforslagene nr. 1, 2, 3, 4 og 6, som er stillet af den højtærede minister og tiltrådt af venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget, men at man stemmer imod ændringsforslag nr. 5, som er stillet af de socialdemokratiske medlemmer af udvalget. Ligeledes vil jeg gerne anbefale, at man stemmer imod det socialdemokratiske forslag om forlængelse af lov nr. 240 af 2. juni 1951 om udførsel af smør samt svin og flæsk.

Carl Petersen: Når man læser udvalgets betænkning, ser det hele i grunden meget enkelt ud på baggrund af alt det, der er foregået af politisk art. Der er stillet et par

meget uskyldige ændringsforslag til lovforslaget om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk, og jeg tror ikke, at disse vil være i stand til at hidse gemytterne særlig op.

Det, der har interesse i denne forbindelse, står at læse i de få linier, der siger, at regeringspartierne og det radikale venstre er enige om at nedsætte mælkeprisen med 6 øre, og at dette skal ske ved en tekst-anmærkning på tillægsbevillingsloven for indeværende finansår. Man kan vist godt sige, at det var tilfældigt, at netop denne form blev valgt, at det netop kom til at stå på denne måde, og jeg tror, det er en overraskelse for mange, at netop dette blev udgangen af de ret besværlige forhandlinger. Det har jo ellers altid været sådan, at de udtalelser, der fremkom fra partiernes ordførere ved første behandling af en sag, i nogen måde blev retningsgivende for, hvilket resultat man nåede til gennem udvalgets arbejde. Men sådan har det slet ikke været denne gang, resultatet blev i grunden det stik modsatte af, hvad man kunne have ventet efter det, der blev givet udtryk for ved første behandling.

Den ærede ordfører for udvalget sagde ved første behandling som ordfører for sit parti, venstre, at det var ønskeligt at spare skatteyderne for et beløb til nedbringelse af mælkeprisen, og denne udtalelse stod jo godt til forslaget, som ville betyde en fordyrelse af mælken for forbrugerne på et par øre pr. liter eller en merudgift for staten på 10 mill. kr., som landbruget kunne indkassere.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf beklagede på sit partis vegne eller gav i hvert fald udtryk for skuffelse over, at regeringen ikke havde taget et større skridt til afvikling end den foreslåede regulering af tilskuddet til mælk, og det skulle vel forstås sådan, at de konservative kunne have ønsket en yderligere nedsættelse end foreslået af statstilskuddet, som andrager 24 mill. kr., således at forbrugerne var kommet til at betale mere end den 2 øres forhøjelse, som der måtte regnes med, når smørret kom i fri handel, hvilket forslaget gik ud på, og skatteyderne derved ville være blevet sparet for nogle af de 24 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mente, at man burde fastholde den nuværende pris på mælk, men således at producenterne fik de 10 mill. kr., som så måtte dækkes ind på anden måde, vel sagtens gennem skatter, men til gengæld udtalte det ærede medlem en vis formodning om, at rugbrødsprisen godt kunne sættes lidt op.

Jeg understreger altså, at partiernes ord-